Lietas arhīva Nr. K34-0156-17/1
ECLI:LV:SART:2017:0928.11360007217.1.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Saldū 2017.gada 28.septembrī

Saldus rajona tiesa
tiesnese Gunita Galiņa,
piedaloties prokuroram Aināram Rimšānam,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

Novērtējusi tiesas sēdē pierādījumus lietā, tiesa

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot dzīvoklī un, proti,:

2017.gada 13.martā ap plkst.11.00, mantkārīga motīva vadīts, nolūkā izdarīt /pers. C/ piederošas naudas zādzību, /pers. A/ aizbrauca uz Saldus novada Ezeres pagasta adrese, un, būdams informēts par /pers. C/ prombūtni, izmantojot viņam uzticētas dzīvokļa ārdurvju atslēgas, atslēdzot dzīvokļa Nr.14 ārdurvis, iekļuva dzīvoklī, un no guļamistabā esošā drēbju skapja slepeni nozaga /pers. C/ piederošo naudas maku ar naudu 500 EUR.

Ar šādu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un kvalifikāciju un lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Ņemot vērā to, ka tiesai, lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu, kā arī ievērojot prokurora viedokli, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzētā personību raksturojošos datus.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, viņa vaina izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai spriedumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Likumdevējs ir noformulējis noteikumus, kas obligāti ņemami vērā, nosakot sodu katrā konkrētā gadījumā. Tie ir Krimināllikuma 46.pantā noteikti kā soda noteikšanas vispārīgie principi, kas ņemami vērā – izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, atbildību pastiprinoši un mīkstinoši apstākļi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstina vaļsirdīga savas vainas atzīšana un patiesa nožēla.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar tiesu, kas izpaudās vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (sk. Augstākās tiesas lēmums lietā SKK-232/08).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. A/ nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

/pers. A/ personību ir iegūta šāda informācija: pēdējo divu gadu laikā nav saukts pie administratīvās atbildības, ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 27.jūlija spriedumu pēc KL 180.panta pirmās daļas, 193.panta otrās daļas, 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem (iesniegts tiesas sēdē).

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka vienmēr centies izmantot darba iespējas, lai pats spētu sevi materiāli nodrošināt. Apcietinājumā aizvadītajā laikā izvērtējis savu nepareizo rīcību saistībā ar noziedzīgo nodarījumu un stingri apņēmies nostāties uz labošanās ceļa. Esot uzsācis mācības skolā, lai iegūtu vidējo izglītību, pēc soda izciešanas noteikti meklēšot darbu un iespējami drīzā laikā centīšoties atlīdzināt cietušajai radīto materiālo kaitējumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais rīkojies mērķtiecīgi un konkrētajos apstākļos izdarījis visu, kas no viņa atkarīgs, lai noziegumu izdarītu līdz galam, tādējādi /pers. A/ savas intereses nostādot augstāk par sabiedrības interesēm, apdraudējis citas personas īpašumu.

Neatkarīgi no sankcijas veida tiesai visos gadījumos, lemjot par piespriežamā soda veidu un mēru, jāizvērtē nepieciešamība un lietderība sodīt vainīgo personu ar brīvības atņemšanu. Pie soda noteikšanas humānisma princips, kas ir viens no soda noteikšanas ētiskajiem principiem, prezumē cietušā, sabiedrības, valsts interešu ievērošanu no vienas puses un apsūdzētā interešu ievērošanu no otras puses. Krimināsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu. Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziegumu izdarīšanas. Šajā gadījumā tiesa secina, ka ilgstoša atrašanās brīvības atņemšanas vietās nemainīs apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret dzīvi. Lemjot par krimināsoda piemērošanu, tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu krimināsoda mērķa sasniegšanu: taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgu nodarījumu recidīva novēršanu, sabiedriskās drošības aizsardzību, citu personu atturēšanu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un notiesātās personas resocializāciju.

Izvērtējot visu minēto, tiesa atzīst par pamatotu prokurora viedokli par apsūdzētajam piespriežamo brīvības atņemšanas sodu tuvu minimālās sankcijas robežām.

Lietā pieteikto cietušās /pers. C/ materiālā kaitējuma kompensāciju 500 EUR apmērā, ko veido nozagtās naudas vērtība, tiesa atzīst par pamatotu un piedzenamu no apsūdzētā /pers. A/ pilnā apmērā, jo kaitējums ir radies tiešā cēloniskā sakarā ar apsūdzētā darbībām un saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Apsūdzētais cietušās pieteikto materiālā

kaitējuma kompensāciju atzina pilnībā un apņēmās iespēju robežās drīzā laikā atlīdzināt.

Kriminālprocesa ietvaros apsūdzētajam /pers. A/ nav piemērots drošības līdzeklis.

Lietisko pierādījumu lietā nav, nav arī procesuālo izdevumu.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 528., 529.,.un 531.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu daļēji pievienojot šim sodam ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 27.jūlija spriedumu piespriesto sodu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

/pers. A/ piemērot apcietinājumu un šajā kriminālprocesā skaitīt viņu par apcietinātu tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo un piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2017.gada 8.maija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ cietušās /pers. C/ labā materiālā kaitējuma kompensāciju 500 EUR (pieci simti *euro* ) apmērā.

Spriedumu daļā par sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Saldus rajona tiesā.

*Pilna sprieduma pieejamības diena 2017.gada 28.septembris.*

Tiesnese G.Galiņa